

§ 3 ikke var tydelig, og andre ærede Medlemmer har været inde paa det samme. Men hvis den ikke er tydelig — det ærede Medlem mente nok, at man kunde forstaa Meningen af den —, tydeliggør man den i Udvalget, fordi Meningen blot er den, at naar Afløsningssummen ikke bliver betalt kontant, skal vedkommende Yder betale $4\frac{1}{2}$ pCt. i Rente. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at $4\frac{1}{2}$ pCt. i næstsidste Punktum er $4\frac{1}{2}$ pCt. aarlig Rente. Saaledes forstaaer jeg det da, og det var ogsaa Forslagsstillernes Mening i Folketinget. — Jeg er ligeledes enig med det ærede Medlem i, at sidste Punktum i § 3 maa forstaaes saaledes, at der ogsaa for Afgifter, som forfalder til Betaling i 1918, maa svares $4\frac{1}{2}$ pCt. i Rente.

Det samme ærede Medlem var ogsaa noget betænkelig ved § 10. Han foreslog en Form for denne Paragraf, som jeg ganske kan tiltræde. Der er delte Meninger derom, jeg tror, at den Affattelse, som Lovforslaget havde paa dette Punkt, kan fastholdes, men har, som sagt, intet imod det af det ærede Medlem foreslaaede.

Baade det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh) og det ærede 2det landstingsvalgte Medlem (Godskesen) har gjort opmærksom paa, at der var en Inkonsekvens i Loven, og det ærede 2det landstingsvalgte Medlem mente, at man skulde have rettet § 1 i Stedet for § 8. Jeg har ikke noget imod, at man tager Pengeafgiften med under Afløsningen. Naar Pengeafgifterne ikke er tagne med, er det, fordi der var den Inkonsekvens i den vedtagne Lov, at det ikke var forbudt fremtidig at paalægge saadanne Afgifter. Dersom man afløser ogsaa Pengeafgifter, hvad jeg i og for sig ikke skal have noget imod, maa man ogsaa fremdeles fastholde i § 8, at man ikke skal have Lov til at paalægge saadanne Afgifter for Fremtiden. Det skal ikke skille os. Efter de Udtalelser, der er faldet fra de forskellige Sider, naar jeg undtager Udtalelserne fra dem, der er absolutte Modstandere af Loven og vil stemme imod den, kan jeg ikke tro andet end, at vi let kan finde hinanden i et Udvalg.

Med Hensyn til § 6 gjorde 2det landstingsvalgte Medlem opmærksom paa, at det var en Jagtretsfærdsel, der var Tale om her. Det er slet ikke Tilfældet, det er en helt anden Færdsel, her er Tale om. Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh) ønskede en Tydeliggørelse af denne Paragraf i den Retning, han antydede. Det skal jeg heller ikke have noget imod.

Det 8de landstingsvalgte Medlem (Oluf

Jensen) gjorde opmærksom paa, at der undertiden i Skøder stod, at naar en saadan Afgift skulde afløses, skulde den afløses med en bestemt Sum, f. Eks. 5 000 Kr., og spurgte, om en saadan Bestemmelse ogsaa blev sat ud af Kraft. Ja, det er min Opfattelse, at alle Afgifter nu skal afløses efter dette Lovforslags Regler, uanset ved hvilke Bestemmelser de var paalagte. Og paa samme Maade er Stillingen med Hensyn til Statshusmændene. Det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Peter Jeppesen) gjorde opmærksom paa, at der i den bestaaende Lov staaer, at Statshusmændene ikke maa pantsætte deres Ejendom, og det staaer ogsaa i deres Skøder, og Finansministeriet kunde, med Skødet i Haanden, forbyde disse Statshusmænd, som nu har Arvefæsteafgift, at optage Prioritetslaan til at faa disse Afgifter afløste med. Det mener jeg ikke, at Finansministeriet kan gøre. Disse Afgiftsydere er stillede paa samme Maade som andre og kan optage Laan svarende til det Beløb, som Afgiften kapitaliseret udgør. I Folketinget blev der gjort den Bemærkning af et Medlem, at det var rimeligt, at Staten gav disse Statshusmænd et Laan, svarende til Afgiftens kapitaliserede Beløb. Jeg lovede at forhandle derom med Finansministeren, hvad jeg endnu ikke har faaet Lejlighed til, men der er ogsaa Tid dertil senere.

Det 8de landstingsvalgte Medlem sagde om Bestemmelsen om, at Loven skulde have tilbagevirkende Kraft til den 20. Marts, at man hellere skulde have sat 3. April. Det skal vi heller ikke strides om, det har jeg intet imod.

Det ærede Medlem mente, at det, at de 3 Maaneders Varsel var rettet til 2 Aar, var i Disfavør af Yderne. Det kan der maaske være noget om. Jeg gik ud fra, at Yderne, naar man skal svare $4\frac{1}{2}$ pCt. af Afløsningssummens Kapitalværdi, vilde være interesserede i at faa Laan optaget og Afløsningssummen betalt, og derfor var jeg enig med Udvalget i, at der saa maatte fastsættes en højere Rente end 4 pCt., for at Yderne ikke skulde være interesserede i at trække Tidspunktet for Kapitalens fulde Indbetaling ud.

Det ærede 8de landstingsvalgte Medlem spurgte med Hensyn til § 7, om ogsaa Stifelser skulde have Erstatning. Jeg kan ikke sige andet end, at den Form, som Paragraffen har faaet, er den samme, som den tilsvarende Bestemmelse i Tiendeloven havde, det er den, man har rettet sig efter. Men, som sagt, da Lovforslaget skal i Udvalg, mener jeg, at disse Spørgsmaal kan tages under Overvejelse dér. Det har været